

Knihmapuje 20 let Řehlovic

Umělci ze střední Evropy se potkávají ve více na kraji Českého středohoří. Řehlovické kulturní centrum řídí Litoměřičanka.

JAROSLAV BALVÍN

Řehlovice – Dvacet svíček na dortu brzy sfouknou v kulturním centru na hranici ústeckého, litoměřického a teplického okresu. „Vyklidnit se“ na postupně obnovovaný řehlovický velkostatek jezdí

čeští i němečtí umělci rádi. Svědčí o tom právě vydaná bilanční kniha o tamních letních sympoziích nazvaná Někde v Čechách. Trvalým bydlíštěm umělců z české strany jsou nejčteněji Litoměřice, ostatně je odsud i sama duše centra Lenka Holíková.

Na ose Řehlovice – Litoměřice během let vyrostla spolupráce kulturního centra s dalšími městskými organizacemi jako Galerie Ve Dvoře,

„ZUŠka“ nebo Diakonie. Společně s touto neziskovkou se kulturní centrum už pátým rokem dělí o dobrovolníka z Německa. Letos je jím 19letý Joris Baumann. „Během dne pomáhá v Diakonii tělesně a duševně postiženým, po večerech pracuje na projektech, se kterými se vrhneme do nové sezony,“ popisuje Holíková.

Česko-německo-anglický titul ještě voní tiskárnou. Jedna kopie je k prohlédnutí

ve Fér Kafe v parku V. Havla, další je k vypůjčení v litoměřické knihovně. Prohlédnout zdarma si knihu můžete také na webu www.kcrehlo.cz. Texty do ní přispěli umělci a kulturní manažeři, kteří dění v Řehlovicích sledují už dlouho. Jako ředitel ústeckého gymnázia a zdejší místostarosta Alfréd Dytrt nebo renomovaná spisovatelka Radka Denemarková.

Držitelka několika cen Magnesia Litera má Holíko-

vou za velkou osobnost. Podle ní totiž každodenní činností ukazuje, že lidé nesmějí přestat doufat v humaní svět. „Už mnoho let prací v Řehlovicích definuje, které pojmy a hodnoty se nabízejí v boji o liberální, otevřenou společnost: rovnost, spravedlnost, demokracie, vzdělání, vícejazyčnost, rozmanitost, solidarita,“ nešetří obdivem k duši centra autorka Peněz od Hitlera.

Nová kniha mapuje 20 let řehlovického kulturního centra

Pokračování ze strany 1

Uchopení česko – německých vztahů, kterými se pro svůj „majstrštyk“ inspirovala i uznávaná literátka, je v současnosti něčím běžným. Jak ale Holíková připomíná, s pořádáním česko – německých uměleckých symposií se v sudetské víscce v roce 1999 začínalo ztuha.

„Než jsme začali, tak mi bylo řečeno, že zde Němci

nejsou vítáni: prý tady lidem s německou espézetkou rozbili okénko od auta,“ ohlíží se. Ji ale fascinovala pohnutá 400letá historie bývalého velkostatku pánů z Bílé, v jehož držení se vystřídali Židé, Němci i Češi a pak mu dali na frak komunisti.

KONTAKT S NĚMCI

V Řehlovicích Holíková „šprechtí“ ostošest. Ale i v

domovských Litoměřicích je kulturní manažerka a keramička, jež u našich západních sousedů studovala, často v kontaktu s Němci, kteří se tu natrvalo nebo nakrátko usadí.

Jedním z nich je i sociolog z Lipska André Schmahl, který jako rodilý mluvčí učí na Základní škole U Stadionu. Ten přispěl mezi jinými na odkoupení části bývalého

statku, jenž dosud výhradně vlastní rodina Holíková. Schmahl, Holíková a další se právě sdružují ve spolku Kulturdača, má to přinést větší možnosti financování aktivit centra.

ČAS NA SOUSTŘEDĚNÍ

V nově vydané knize Schmahl tento zvláštní pojem, který možná nahradí ten dosavadní, „kulturní

LENKA HOLÍKOVÁ. Foto: J. Balvín

centrum“, popisuje v kontrastu k „fastfoodovému“ vnímání i praktikování umění ve velkých kulturních centrech jako Praha, Drážďany nebo Ústí.

„Dača je venkovské sídlo umělce z města, kde se vymaní ze změní neustálých dojmů. To mu umožní čas na reflexi a soustředěnou práci,“ popisuje učitel němčiny.